

P. v restauraci

P. obědval v restauraci, když tu najednou ~~přistoupil se blížil~~ vrchní, přísně se na P podíval a tichým, ~~a~~ záhadným hlasem mu řekl: „To, co máte na talíři, není v naší nabídce.“

P. se rychle omluvil.

„No,“ odpověděl ~~v rozpačitém~~, „nedíval jsem se do jídelního lístku. Náhodně jsem si objednal kotletu, ~~myslel jsem že~~, že ~~bude nav jídelním~~ lístku ~~bude~~, a pokud ne, že se tam najde něco podobného. Ale byl jsem připraven objednat si něco docela jiného, když kotlety nebudou. Číšník se bez jakékoliv známky překvapení vzdálil a o chvíli později mi ji přinesl a...“

Samozřejmě zaplatím, kolik bude potřeba. Je to krásný kousek, to nepopírám. Bez váhání ~~jsem~~ zaplatím. Kdybych to věděl, dal bych si nějaké jiné maso nebo jednoduše vejce. Každopádně teď už nemám hlad. Hned vám vše zaplatím.“

~~V~~Nieméně, ~~vrchní se~~ ~~ale ani nepohnul~~ ~~hýbal a~~. P. si připadal velmi rozpačitě. Po chvíli znovu ~~vzhledl zvedl oči~~ a... jeďda! Teď před ním stál vedoucí restaurace.

P. se rychle omluvil.

„Nevěděl jsem, že nemáte kotlety v nabídce. Jsem silně krátkozraký a nemám s sebou svůj cvikr, ~~a~~ čtení mi dělá velké potíže. Objednal jsem si první věc, která mi vytanula na myslí. ~~Čekal jsem, že mi třeba nabídnou něco jiného, na kotletu jsem vlastně ani neměl chuť. Především proto, abych se navnadil i jinými návrhy než jen vlastní chutí.~~ Číšník ~~byl~~, bez pochyby zadumaný, ~~nevyptával se dál hledal daleko~~, donesl mi tohle a já se celý roztržitý dal do jídla a nakonec.... zaplatím ~~v~~Vám, ~~když už protože~~ jste tady.

~~Nieméně, v~~Vedoucí restaurace se ~~ale ani nepohnul~~ ~~hýbal a~~. P. si připadal velmi rozpačitě.

Podával mu šek a najednou spatřil rukáv uniformy, ~~před ní~~ stál ~~před ním~~ policista.

P. se rychle omluvil.

Přišel sem, aby si trochu odpočinul. Najednou na něj začal někdo ~~zblízkaz bezprostřední blízkosti~~ křičet: „A pro pána? ~~Co t~~Co bude?“ - „~~No~~Oh, jedno pivo!“ odpověděl. „A pak?“ křičel rozzlobený číšník. Tak aby se ho zbavil: „~~Třeba~~ ~~h~~, ještě jednu kotletu.“ ~~Už na ni skoro zapomněl. Ještě si to ani pořádně nerozmyslel,~~ když mu ji přinesl ~~i v talíři~~; ~~no opravdu, najednou a mou duši,~~ byl ~~o to~~ tam před ním...

„Poslyšte, byl bych ~~v~~Vám velmi vděčný, kdybyste ~~urovna~~ tuto záležitost ~~urovna~~. Tady, něco pro ~~v~~Vás.“

Podával mu šek na 100 franků. Když slyšel, ~~že policista odchází vzdalující se kroky,~~ myslel, že je sám. Ale najednou ~~před ním stál, to byl~~ komisař, ~~kdo před ním stál.~~

P. se rychle omluvil.